

trykkelig Bestemmelse derom, og foreslaar derfor, at den bevarer. Forslaget under Nr. 132 er derimod nyt og er tiltraadt af hele Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem. Det er et Forsøg paa at forhindre Forsremmelser udenfor Numer, idet disse maa antages at være i Strid med den nugældende Hærløvs Mening, hvorimod det har maattet anses for tvivlsomt, hvorvidt de være i Strid med dens Ord, og der er, som det vil være ærede Medlemmer bekiendt, foretaget saadanne Forsremmelser af Personer, der have staaet udenfor Numer. Dette kan muligt ikke siges at være i Strid med Hærløvens Ord, idet disse i den paagældende Paragraf kun omhandle dem, der efter egen Begjæring ere satte udenfor Numer, medens de Personer, som dette Forhold hidtil har berørt, ikke have været saaledes stillede, at de kunde siges at være satte udenfor Numer efter udtrykkelig Begjæring. Man har derfor troet, at Hærløvens Bestemmelser ikke behøvede at gjøres anvendelige paa dem, men dette er en Mening, som Flertallet ikke deler. Foraaavdt der altsaa kan være Tvivl tilstede, vil man anse det for rigtigt, at en ny Hærløv optager en udtrykkelig Bestemmelse, der delvis forhindrer en Fremgangsmaade, som man har misbilliget. Forslaget gaar ud paa, at Befalingsmænd, der ere satte udenfor Nummer for at overtage andre under Krigsbestyrelsens Omraade hørende Stillinger end dem, der ere nævnte i Hærløven, kunne forfremmes 1 Grad over den, de indtage ved deres Ansættelse i disse Stillinger, dog kun under den Betingelse, at saadanne Forhold ere tilstede i vedkommende Baaben, at en saadan Forsremmelse kunde finde Sted, hvis Vedkommende havde været i Nummer ved Baabnet. Betingelsen er altsaa dels, at der er et Nummer ledigt i det vedkommende Baaben, og dels, at de øvrige Betingelser for Forsremmelse ere tilstede, saaledes Indstilling fra Forsremmelsesraadet for Spøværnets Vedkommende og andre lignende Betingelser. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der i Flertallets Redaktion af dette Vædringsforslag er indløbet en Krykseil, idet der i 2den til 3die Linie staar: „overtage andre udenfor Krigsbestyrelsens Omraade hørende Stillinger“, medens der selvfølgelig skulde staa „under Krigsbestyrelsens Omraade.“ Jeg antager imidlertid, det er tilstrækkeligt at gjøre opmærksom paa denne Feil, og at den da vil blive rettet ved Redaktionen. — De følgende Forslag følge simpelt hen af, hvad der tidligere er vedtaget, dog maa jeg omtale Forslaget under Nr. 138, som ligeledes er tiltraadt af hele Udvalget. Forslaget gaar ud paa at hjemle en Ret for Sergent-Hornblæsere og Korporal-Trompetere ikke alene til at forfremmes til de nærmest staaende højere Grader men ogsaa til at kunne forbijspringe dem og avancere en Grad videre. At der kun tales om Sergent-Hornblæsere og Korporal-Trompetere, men ikke om Sergent-Trompetere kommer af, at

der ved de Baaben, hvor der kun findes Trompetere og ikke Hornblæsere, nemlig ved Rykkeriet og Artilleriet, ikke er Stabsmusikere, og at som Følge deraf en Bestemmelse i saa Henseende vilde være uden Betydning. Man har troet, det vilde være hensigtsmæssigt at indføre en saadan Regel, fordi Antallet af de Musikere, som have Udgang til at overtage de højere Stillinger henholdsvis som Stabsmusikere og Overmusikere, er forholdsvis ringe, og man har troet, at det vilde være heldigt, om man kunde have Udgang til at vælge dem indenfor et større Antal Personer. — Jeg skal dernæst omtale Forslaget under Nr. 139. Det gaar ud paa til § 108 at sige følgende Begyndelsesord: „Indtil en ny militær Straffe- og Rettergangslov er givet, bestaar Auditørforpset af“. Dette er en Bestemmelse, som kom ind i Hærløven af 1867, idet man allerede den Gang havde sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa det Mislige i, at man savnede en militær Straffelov saavel som en militær Rettergangslov i en til Nutidens Fordringer svarende Form. Man forbeholdt sig den Gang, at en Ordning af Auditørforpset paa en eller anden Maade skulde sættes i Forbindelse med Ordningen af det hele militære Retsvæsen, og man forudsatte saaledes Muligheden af, at man overhovedet ikke vilde blive staaende ved den nugældende Ordning af Auditørforpset, men at man maatte i et større Omfang vilde komme til at anvende Officerer i disse Stillinger. Dette Spørgsmaal skal jeg for Øvrigt ingenlunde her komme ind paa; jeg tror, at vistnok Meget taler for fremdeles at anvende Auditører i Stillinger som disse. Ved den Bestemmelse, som den Gang blev optagen i Hærløven, henvisste man stærkt til Kravet om en ny Straffe- og Rettergangslov, og efter at der er gjort Forsøg paa at faae en saadan Lov gennemført, er det derfor noget paafaldende, at man i den nye Hærløv foreslaar, at den Bestemmelse, som minder om Savnet, skal udgaa. Udvalgets Flertal har troet udtrykkelig at maatte gjenoptage denne Bestemmelse for saaledes paany at faae Anledning til at minde om dette Savn. Den nuværende militære Strafferet hviler som bekiendt paa Krigsartiklerne af 9de Marts 1683, og da disse ere blevne Gjenstand for adskillige Tilføjelser og Rettelser ved Resolutioner, Dagsbefalinger og andet Saadant, er det forholdsvis noget vanskeligt at trænge til Bunds i, hvad der egentlig er den gjældende Ret. Disse Bestemmelser have overhovedet den væsentlige Mangel, at de indeholde Straffe, som staa paa Papiret, men som Domstolene ikke ere i Stand til at bringe i Anvendelse. Ved Anvendelsen af Krigsartiklerne maa der altsaa gjøres et vilkaarligt Skjøn gjældende, hvilket atter foraarager, at de paagældende Domstoles Ansvar bliver saa meget større. Medens Domstolene for Øvrigt ikke have Andet at gjøre end simpelt hen at rette sig efter de